

Ramazan I Şerif

– EDİP GÜL · 17 Nisan 2023

RAMAZAN –İ ŞERİF
2046ŞİİR

8TAKİPÇİRAMAZAN –İ ŞERİF

Her yıl bize misafir olan Ramazan-ı Şerif bize bir şeyler söylüyor. Lisan-ı hal ile konuşuyor bu şerefli ay. Haftada bir uğrayan Cuma gibi bizi aydınlık iklimlere çağırıyor mu dersiniz. Nefsimizin ve şeytanın bizi yuvarladığı karanlık uçurumlardan İslam'ın aydınlık iklimlerine davet etmiyor mu dersiniz? Evet. Müminin bayramı olan Cuma haftada bir bizi Kur'an-ı Kerim'in gösterdiği aydınlık yola davet ediyor. Son sürat gittiğimiz bu hayat yolunda işaret lambası olan Cuma gibi ramazan da bize yıllık muhasebe imkanı veren bir mola yeri. Hem öyle mola yeri ki bizi neşelendiriyor, dinlendiriyor, eğlendirerek düşündürüyor ve bir bayramla final yaparak mutluluğun zirvelerine taşıyor. Ardından gelen kurbanla zayıflayan nefse son bıçağı atarak bizi Nefs'te ölüme Hak'la dirilişe götürüyor. Bu diriliş bir bas'ü ba'del mevt 'tir. Ve bu ölüm Efendimizin buyurduğu ölmeden önce ölmenin ta kendisidir. Bu önce ölmek ve sonra diriliş çizgisi bir seyr-i sülûktür ve Cennet'te yasak meyveyi yiyerek kirlenmiş nefis tertemiz bir iklime rücu ediyor. 'O'ndan geldik O'na gideceğiz' sırrına ererek seyri il-Allah'a ulaşıyor.

Ramazan işte böyle bir maceranın kutsal adıdır. Bu macera insanın yeryüzüne geliş ve orada sınanış macerasıdır. Maceranın sonunda mutlak güzel olan Allah'ın cemalinin seyri ve ebedi Cennet vardır.

Bu dünyadaki mecazi güzelliklerin işaret ettiği mutlak güzel olan Allah'a aşık olan ruhtar bu maceraya atılmışlar, kısa dünya hayatında çekilen geçici meşakkatlerle olgunlaşarak o gerçek güzele ulaşacaklardır. Bu hakiki güzellik ezel aleminde ruhtarın görüp aşık oldukları bir varlıktı. Ondan ayrı düşen ruhtar hep onu arar oldular. Nerde bir güzel yüz, bir güzel endam, bir güzel manzara görseler, bir güzel ses, bir güzel nağme duysalar onu hatırlayarak esiri olurlar, peşine düşerler onun. Bu fani güzellikler hep o hakiki güzelliğin bir aynasıdır ama asla kendisi değil.

Aynaya yapışıp kalan sinekler ebedi azaba duçar olur, oradan kurtulan onları bir yol gösterici sayan ruhtar ise Kaf dağındaki saraya ulaşır ve sarayın 40. odasındaki güzelle vuslat demleri sonsuzca yaşarlar. İşte Ramazan her yıl gelip bizi sınamadan geçirir, olgunlaşıp olgunlaşmayan ruhtarları ayıklar. Olgunlaşan ruhtarları imbikten geçirir, g l yapraklarından g l kokuları çıkarır. Bir yıl günah kirleriyle bulanmış ruhtarları yıkayıp tertemiz eder ve temizlenen bu ruhtardaki son günah elbisesini de kurbanla çıkarır, atar. Ramazan bize dosttur, Ramazan bizim kurtarıcı iklimimizdir. Ramazan bizim yıllık arınma ş lenimizdir. Onun için şereflidir Ramazan. Onun için biz ona Ramazan-ı şerif deriz. Onu bu şerefli lakabıyla anar, bu şekilde yad eder ve ağırırız. Biz ona hürmet ederiz o bize hürmet eder, şefkat eder, armağanlar bırakarak, bir on bir ay sonra gelmek üzere gider.

Ramazan uyarır bizi tatlı bir dokunuşla. Sevecenlikle uyarır bizi. Kulağımıza tatlı nağmeler fısıldayarak uyandırır on bir aylık uykumuzdan. İnsanlar uykudadır ölünce uyanırlar buyurmamış mı o kutlu Peygamber. Evet, insanlar uykudadır. Uykudayız biz, gaflet uykusunda. 'ölmeden önce  l n.' buyurmamış mı O Kutlu Peygamber? Ölmeden önce  l n ki bu derin uykudan uyanın ve bu dünyaya gaflet karanlıklarına dalmak için gelmediğimizi, aksine o karanlıklardan kurtularak aydınlık bir sonsuz saadet iklimine uyanmamız gerektiği, orada ebedi saadete ülkesinde yaşamın bizi beklediğini haykırıyor her şeyiyle Ramazan.

Ramazan ve Kur' an aynı iklimin iki değişmez habercisidir. Biri zarf bir mazruf gibi tamamlar onlar birbirlerini. Elimizde Kur'an-ı Kerim'in aydınlık sayfaları, şeriat 'ın kutlu yollarında namaz meşaleleriyle, oruçla sınanmış ve güçlenmiş olarak, zikirle silahlanmış bir kutlu yolculuğa çıkmış erleriz biz.

Haftada bir Cuma'yla şenlendik biz bu yolda. Yılda bir kutlu Ramazan'la şereflendik, neşelendik ve arındık. Kuş gibi hafifledik. Kandillerle s s lendik. Bayramlarla izzet bulduk. Ne mutlu bize... Ne mutlu bu idrak içinde olanlara... Daha nice Ramazanlara...

Ahmet Kemal

Kayıt Tarihi : 29.6.2014

RAMAZAN –ı şERİF

ee

Her yıl bize misafir olan Ramazan-ı şerif bize bir şeyler söylüyor. Lisan-ı hal ile konuşuyor bu şerefli ay. Haftada bir uğrayan Cuma gibi bizi aydınlık iklimlere çağırmıyor mu dersiniz. Nefsimizin ve şeytanın bizi yuvarladığı karanlık uçurumlardan İslam'ın aydınlık iklimlerine davet etmiyor mu dersiniz?

Evet. Müminin bayramı olan Cuma haftada bir bizi Kur'an-ı Kerim'in gösterdiği aydınlık yola davet ediyor. Son sürat gittiğimiz bu hayat yolunda işaret lambası olan Cuma gibi ramazan da bize yıllık muhasebe imkanı veren bir mola yeri. Hem öyle mola yeri ki bizi neşelendiriyor, dinlendiriyor, eğlendirerek düşündürüyor ve bir bayramla final yaparak mutluluğun zirvelerine taşıyor. Ardından gelen kurbanla zayıflayan nefse son bıçağı atarak bizi Nefs'te ölüme Hak'la dirilişe götürüyor. Bu diriliş bir bas'ü ba'del mevt 'tir. Ve bu ölüm Efendimizin buyurduğu ölmeden önce ölmenin ta kendisidir. Bu önce ölmek ve sonra diriliş çizgisi bir seyr-i sülüktür ve Cennet'te yasak meyveyi yiyerek kirlenmiş nefis tertemiz bir iklime rücu ediyor. 'O'ndan geldik O'na gideceğiz' sırrına ererek seyri il-Allah'a ulaşıyor.

Ramazan işte böyle bir maceranın kutsal adıdır. Bu macera insanın yeryüzüne geliş ve orada sınanış macerasıdır. Maceranın sonunda mutlak güzel olan Allah'ın cemalinin seyri ve ebedi Cennet vardır. Bu dünyadaki mecazi güzelliklerin işaret ettiği mutlak güzel olan Allah'a aşık olan ruhlar bu maceraya atılmışlar, kısa dünya hayatında çekilen geçici meşakkatlerle olgunlaşarak o gerçek güzele ulaşacaklardır. Bu hakiki güzellik ezel aleminde ruhların görüp aşık oldukları bir varlıktı. Ondan ayrı düşen ruhlar hep onu arar oldular. Nerde bir güzel yüz, bir güzel endam, bir güzel manzara görseler, bir güzel ses, bir güzel nağme duysalar onu hatırlayarak esiri olurlar, peşine düşerler onun. Bu fani güzellikler hep o hakiki güzelliğin bir aynasıdır ama asla kendisi değil. Aynaya yapışıp kalan sinekler ebedi azaba duçar olur, oradan kurtulan onları bir yol gösterici sayan ruhlar ise Kaf dağındaki saraya ulaşır ve sarayın 40. odasındaki güzelle vuslat demleri sonsuzca yaşarlar.

İşte Ramazan her yıl gelip bizi sınamadan geçirir, olgunlaşıp olgunlaşmayan ruhları ayıklar. Olgunlaşan ruhları imbiikten geçirir, gül yapraklarından gül kokuları çıkarır. Bir yıl günah kirleriyle bulanmış ruhları yıkayıp tertemiz eder ve temizlenen bu ruhlardaki son günah elbisesini de kurbanla çıkarır, atar. Ramazan bize dosttur, Ramazan bizim kurtarıcı iklimimizdir. Ramazan bizim yıllık arınma şölenimizdir. Onun için şerefli Ramazan. Onun için biz ona Ramazan-ı Şerif deriz. Onu bu şerefli lakabıyla anar, bu şekilde yad eder ve çağırırız. Biz ona hürmet ederiz o bize hürmet eder, şefkat eder, armağanlar bırakarak, bir on bir ay sonra gelmek üzere gider.

Ramazan uyarır bizi tatlı bir dokunuşla. Sevecenlikle uyarır bizi. Kulağımıza tatlı nağmeler fısıldayarak uyandırır on bir aylık uykumuzdan. İnsanlar uykudadır ölünce uyanırlar buyurmamış mı o kutlu Peygamber. Evet, insanlar uykudadır. Uykudayız biz, gaflet uykusunda. 'Ölmeden önce ölmün.' buyurmamış mı O Kutlu Peygamber? Ölmeden önce ölmün ki bu derin uykudan uyanın ve bu dünyaya gaflet karanlıklarına dalmak için gelmediğimizi, aksine o karanlıklardan kurtularak aydınlık bir sonsuz saadet iklimine uyanmamız gerektiği, orada ebedi saadete ülkesinde yaşamın bizi beklediğini haykırıyor her şeyiyle Ramazan.

Ramazan ve Kur' an aynı iklimin iki değişmez habercisidir. Biri zarf bir mazruf gibi tamamlar onlar birbirlerini. Elimizde Kur'an-ı Kerim'in aydınlık sayfaları, Şeriat 'ın kutlu yollarında namaz meşaleleriyle, oruçla sınanmış ve güçlenmiş olarak, zikirle silahlanmış bir kutlu yolculuğa çıkmış erleriz biz. Haftada bir Cuma'yla şenlendik biz bu yolda. Yılda bir kutlu Ramazan'la şereflendik, neşelendik ve arındık. Kuş gibi hafifledik. Kandillerle süsüldük. Bayramlarla izzet bulduk. Ne mutlu bize... Ne mutlu bu idrak içinde olanlara... Daha nice Ramazanlara...

Ahmet Kemal